

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

crucifixam & sepultam catholici tractatores docuerunt: sed tantummodo filium. nec eandem trinitatē in specie columbæ descendisse super Iesum; sed tantum Sp. S. nec dixisse eandem de celo. Tu es filius meus: sed tantum patris vocem fuisse ad filium factam, quanuis pater & filius, & spiritus sanctus sicut inseparabiles sunt, ita & inseparabiliter operentur. Hęc & mea fides est, quoniam quidem hęc est catholica fides. Licet ergo solus filius carnem assumpserit, ipsam tamen incarnationem cum patre & spiritu sancto operatus est. Marc. 1. 6

QVARE TOTAM HVMANAM NATVRAM accepit, Et Quid nomine humanitatis vel humane nature intelligendum sit.

DISTINCT. II. A

ET quia in homine tota humana natura vitio corrupta erat, totam assumpsit, id est, animam & carnem, vt totam curaret & sanctificaret. Quod autem humane nature siue humanitatis vocabulo anima & caro intelligi debeant, aperte docet Hieronymus in expositione catholice fidei, dicēs, Sic confitemur in Christo vnam filii esse personā, vt dicamus duas perfectas & integras esse substantias i. deitatis & humanitatis, quæ ex anima continetur & corpore. Ecce aperte ostendit humanitatis nomine animam & corpus intelligi: quæ duo assumpsisse Dei filius intelligitur, vbi hominem siue humanitatē vel humanam naturam accepisse legitur. Errant ergo qui nomine humanitatis nō substantiam, sed proprietatem quādam à qua homo nominatur, significari contēdunt, vbi cūq; humanitas Christi memoratur. Ait n. Ioannes Damasc. Sciendum quidem est, quod deitatis & humanitatis nomen substantiarum, scilicet, naturarum: est representarium. Natura enim nō sic accipitur in Chri-

*Hier. ad Da.**papā in ex-**planatione**symboli to.**170 4.**Lib 3. de Or-**thod. fide, c.**4. ad prins-*

in Chri-

*Idem Dam.
c. 3. eiusdem
l. 3. ad medi-
um.*

*Dam. l. 3. de
orthod. fide
c. 6.*

in Christo, vt cum dicitur vna natura esse omniū hominum: q̄ euidenter idem Ioannes ostendit differentē rationem dicti assignans, cum natura humana in Christo nominatur, & cum vna dicitur natura omnium hominum. Ait enim, Cum vnā hominum naturā dicimus, sciendum est quod nō cōsiderantes ad animæ & corporis rationē hoc dicimus. Impossibile n. est vn⁹ naturę dicere domini corpus & animam, ad inuicem comparata. Sed quia plurimæ personæ hominum sunt, omnes autē eandē suscipiunt rationem naturæ (omnes n. ex anima & corpore compositi sunt, & omnes naturam animæ participant, & substantiam corporis possident) cōmunem speciem, plurimarum & differentium personarum, vnā naturā dicimus, vniuscuiusque scilicet personæ duas naturas habētis, & in duabus perfectē naturis, animæ scilicet, & corporis existētis. In domino autē Iesu Christo nō est cōmunem speciē accipere: neq; n. factus est, nec est, nec aliquando fiet ali⁹. Sed Christ⁹ ex deitate & humanitate est, in deitateq; & humanitate De⁹ factus est, idē & homo perfectus. Totam ergo hominis naturam, i. animam & carnem, & horum proprietates siue accidentia assumpsit Deus, nō carnē sine anima, nec animam sine ratione, vt hæretici voluerunt: sed & carnem, & animā cum sensibus suis. Vnde Ioannes Damasc. ait. Omnia quę in natura nostra plātauit Deus, verbum assumpsit, scil. corpus, & animam intellectualem, & horum idiomata. Totus enim totum assumpsit me, vt toti mihi salutem gratificaret. Quod enim in assumptibile est, incurabile est.

De vnione verbi & carnis mediante anima. B

Assumpsit ergo Dei filius carnem & animam, sed carnem mediante anima: vnitum est carni per medium intellectum verbum Dei. Tantæ n. subtilitatis atq; simplicitatis est diuina essentia, vt corpori

pori de limo terræ formato vniri non congruerit, nisi mediante rationali essentia. Illa autē vnio inexplicabilis est a deo, vt etiā Ioannes ab vtero sanctificatus, se nō esse dignum fateatur soluere corrigiā calciamenti Iesu: quia illius vnionis modum inuestigare, aliisq; explicare non erat sufficiens. Nō sunt ergo audiendi, qui non verum hominem filium Dei suscepisse dicunt, neq; natum de scēmina: sed falsam carnem, & imaginem corporis simulatā ostendisse videntibus. In quē errorē prorumpunt, quia timent quod fieri non possit, scilicet, ne humana carne veritas & substantia Dei inquinetur: & tamē prædicant istum visibilem solem radios suos per omnes fœces spargere, & eos mundos & sinceros seruare. Si ergo visibilia mūda visibilibus immundis contingi possunt & non coinquinari, quanto magis incōmutabilis & inuisibilis veritas per sp. animā, & per animā corpus suscipiens. totum hominē sine sui commutatione assumpsit, & ab omnibus infirmitatibus liberauit? Ecce hic dicit Dei sapientiam per spiritum assumpsisse animā, & per animam corpus. Sp. enim S. pars animæ superior, & maiori similitudine Deo propinquat q̄ animā, scilicet, ipsa eadem secundum inferiorem partem, & anima magis quam corpus, & ideo non incongrue anima dicitur assumpta per spiritum, & corpus per animam.

*Ioan. 1. d
Aug. 1. de
agone
Christiano
unico 18. 17
princ. 10. 3.*

*Ibid. paulo
inferius.*

Quod verbum simul assumpsit carnem, & animam: neque caro prius est concepta quam assumpta. C

Si autē queritur Vtrum verbum carnem simul & animam assumpsit, an prius animam q̄ carnē, vel carnem animam: & vtrum caro illa prius fuerit in vtero virginis concepta & postea assumpta: Verissimē & absq; vlla ambiguitate dicitur, quia ex quo Deus hominem assumpsit, totum assumpsit, simulque sibi vniuit animam & carnem: nec caro prius fuit concepta, & postmodū assumpta: sed in
con-

Cap. 8. in
princip.

conceptione assumpta, & in assumptione concepta. Unde Aug. in lib. de fide ad Petrum, Firmissime tene, & nullatenus dubites, non carnem Christi sine diuinitate conceptam in utero virginis priusquam susciperetur à verbo: sed ipsum verbū Deū suæ carnis acceptione conceptum, ipsamq; carnē verbi incarnatione conceptam. Idē in lib. de Trin. Non esset Dei hominumq; mediator, nisi esset idē Deus, idē homo in utroq; vnus & verus: quam seruile formam à solo filio susceptam, tota Trinitas [cuius vna est voluntas & operatio] fecit. Nō autē in utero virginis prius caro suscepta est, & postmodū diuinitas venit in carnem: sed mox vt verbum venit in uterum, seruata veritate propriæ naturæ factū est caro & perfect⁹ homo, i. in veritate carnis & animæ natus est. De hoc etiā Greg. in moral. ait, Angelo nunciante & spiritu adueniente, mox verbum in utero, mox intra uterum verbum caro.

Ex princip.
c. 13. de Trin.
l. 1. & glossa
or. ad illud
ca. 1. ad R8.
Qui factus.

Greg. c. 31. li.
28. ad illud
Iob. 28. Non
adaquabitur
eitopazium.

DE CARNE QVAM VERBUM ASSVM-
psit, qualis ante fuerit: & qualis assum-
pta sit.

D I S T I N C T. III.

De Christi
conceptione.

QVÆRITVR etiam de carne verbi, an priusquā conciperetur obligata fuerit peccato, an & talis assumpta fuerit à verbo? Sane dici potest, & credi oportet, iuxta sanctorum attestaciones, conuenientiam ipsam prius peccato fuisse obnoxiam sicut reliqua virginis caro: sed spiritus sancti operatione ita mundatam, vt ab omni peccati contagione immunis vniretur verbo, pena tantum nō necessitate, sed voluntate assumptis remanente. Mariam quoq; totam spiritus sanctus in eam præueniens, à peccato prorsus purgauit, & à fomite peccati etiam liberauit, vel fomitem ipsum penit⁹ euacuando (vt quibusdam placet) vel sic debilitando & extenuando, vt ei postmodum peccandi